

Î N C H E I E R E
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

27 iulie 2020

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului, judecătorul Anatolie Minciuna

Judecători

Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea actelor administrative,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2020, Serghei Perju, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărârilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2019.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, dat fiind faptul că la 27 septembrie 2019 Ministerul Justiției a aprobat ordinul OMJ 249a/2019 cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de organizare și desfășurare a preselecției candidaților la funcția de Procuror General, la 18 octombrie 2019 el, Serghei Perju, prin intermediul poștei electronice a expediat în adresa Ministerului Justiției întreg dosarul de participare la concurs.

Urmare a primei evaluări la concurs, pentru a parcurge la proba testului psihologic și a interviului au fost selectați 16 candidați printre care se regăsea și Serghei Perju. Rezultatul final al testului psihologic care a avut loc la data de 25 octombrie 2019, cât și a probei interviului care s-a desfășurat la data de 28-29 octombrie 2020, a fost publicat la data de 29 octombrie 2019, după orele 19:00, pe site-ul Ministerului Justiției.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020, la etapa de selecție concursului public de selectare a candidatului la funcția de Procuror General, au fost admise dosarele a patru candidați: Crîșmaru Oleg, Gribincea Vladislav, Soltan Veaceslav și Stoianoglo Alexandr.

Prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2020, a fost desemnat câștigătorul concursului public la funcția de Procuror General, urmînd a fi propus Președintelui Republicii Moldova, pentru a fi numit în funcția de Procuror General Alexandr Stoianoglo.

Prin decretul Președintelui Republicii Moldova nr.1334 din 29.11.2019, a fost numit în funcția de Procuror General al RM, Alexandr Stoianoglo.

Prin Hotărîrea Curții Constituționale nr.13 din 21.05.2020, au fost declarate neconstituționale prevederile art.17 aliniatele (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (91) și (11¹) din Legea nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură.

Astfel, reclamantul, invocă faptul că, implicare Comisiei instituite de Ministerul Justiției, în procesul de numire în funcție a Procurorului General în modul stabilit de articolul 17 din Legea cu privire la procuratură contravine articolului 125 din Constituție, ceea ce denotă faptul că i-a fost îngrădit dreptul de a participa la procedura de selectare a candidatului la funcția de Procuror General, privînd-ui șansa de a fi evaluat de un organ competent.

Prin adoptarea actelor administrative contestate de către reclamant, ultimul consideră că ia fost admisă o vătămare cauzată prin îngrădirea dreptului de a participa la concurs, respectiv crearea unui prejudiciu prin ocuparea postului în condiții de ilegalitate de către câștigătorul concursului la selectare candidatului la funcția de Procuror General al Republicii Moldova. Or, întrucît prin hotărîrea Comisiei de preselecție instituită de către Ministerul Justiției din 29 octombrie 2019, nu a fost admis la etapa evaluării de către Consiliul Superior al Procurorilor la următoarea etapă a concursului de selectarea a candidatului la funcția de Procuror General, ca urmare a respingerii candidaturii de către o entitate constituită și circumscrisă de un viciu de constituționalitate. Or, conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Reclamantul menționează că, însuși Consiliul Superior al Procurorilor, în opinia sa prezentată Curții Constituționale, consemnează că: „prevederile articolului 17 din Legea cu privire la Procuratură nu sunt coroborate cu prevederile articolelor 125 și 125¹ din Constituție. Norma constituțională a delegat în competența Consiliului Superior al Procurorilor realizarea deplină a procedurii de selectare a candidatului la funcția de Procuror General. Dispozițiile contestate privează Consiliul Superior al Procurorilor de posibilitatea eficientă de a-și realiza atribuția constituțională, rolul Ministrului Justiției fiind unul decisiv pentru selectarea candidatului la funcția de Procuror General.

De asemenea, reclamantul menționează faptul că, în opinia Curții Constituționale instituirea unui nou mecanism de preselecție a candidatului la funcția de Procuror General nu este prevăzut de Constituție.

Prin exercițiul de instituire a mecanismului de preselecție a candidatului la funcția de Procuror General neprevăzut de Constituție, afectează actele administrative emise de către Consiliul Superior al Procurorilor privind admisibilitatea dosarelor candidaților la funcția de Procuror General în baza hotărîrii Comisiei de preselecție instituită de către Ministerul Justiției din 29 octombrie 2019, dar și evaluarea rezultatelor la etapa de selecție a candidaților.

Consideră că, actele emise de către Consiliul Superior al Procurorilor sunt lovite de nulitate, întru-cît emiterea acestora își au originea într-un proces de preselecție instituit de Ministerul Justiției.

Astfel, atribuțiile și competența selectării candidaților la funcția de Procuror General, conform Constituției RM, îi revine Consiliului Superior al Procurorilor și nu Ministerului Justiției. Or, art. 141 alin. (1) Cod administrativ, indică că, un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se i-au în considerare.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actelor administrative individuale defavorabile, se indică că potrivit art.163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanță de judecată.

Reieșind din prevederile art.79 alin.(1) din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, rezultă că hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor pot fi contestate nemijlocit în instanța de judecată.

Cu referire la existenta pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, deduce că executarea în continuare a actelor administrative contestate va avea drept consecință pierderea încrederii societății în autoritățile statului: în Consiliul Superior al Procurorilor și în Președintele RM. Or, urmare a declarării neconstituționale prin Hotărârea Curții Constituționale nr.13 din 21.05.2020, *inter alia*, a prevederilor art.17 alineatele (2), (3), (5), (6), (7), (8), (9), (91) și (Î¹) din Legea nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, și scoaterea în evidență a viciului de constituționalitate de selectare a candidaturii Procurorului General, este firesc că autoritățile implicate în acest proces neconstituțional să remedieze situația și să aducă funcția de Procuror General în albia constituționalității, iar acest proces trebuie să demareze imediat, prin suspendarea actelor administrative contestate, până la emiterea unei hotărâri judecătorești.

Cu privire la respectarea termenului de contestare a actelor administrative, reclamantul invocă că, conform art. 209 alin.(2) Cod administrativ, dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În concluzie, reieșind din prevederile art.209 alin.(2) Cod administrativ coroborate cu art.120 alin.(1) lit. h) Cod administrativ, omisiunea indicării în actele administrative individuale emise de Consiliul Superior al Procurorilor a informației cu privire la exercitarea căilor de atac deschide părții vătămate într-un drept al său de către autoritatea publică, un nou termen de atac-un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ.

Întrucât hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 a fost plasată pe pagina web a Consiliului la data de 20 noiembrie 2019, iar hotărârea nr.129/2019 din 28 noiembrie 2019, la data de 29 noiembrie 2019, consideră acțiunea înaintată în termenul de un an conform prevederile art.209 alin.(2) CA.

În asemenea circumstanțe solicită anularea hotărârilor Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2019.

Consiliul Superior al Procurorilor, fiind notificat despre existența acțiunii, prin referința din 25 iunie 2020 a solicitat declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă, invocând că, cerințele nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, acțiunea fiind depusă după expirarea termenului de contestare de 30 de zile prevăzut de art. 209 alin. (1) lit. b) Cod administrativ.

Consideră că, argumentul reclamantului, precum că termenul de depunere a acțiunii este respectat, fiind aplicabile dispozițiile art. 209 alin. (2), art. 120 alin (1) lit. h) și art. 124 Cod administrativ, care prevăd pentru partea vătămată într-un drept al său de către autoritatea publică, un nou termen de atac și anume un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ, nu poate fi reținut. Or, hotărârile Consiliului contestate în speță, în dispozitiv la pct. 4 și 5 indică expres că hotărârile se publică pe pagina web oficială a autorității, directoriul hotărârii și că hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată în temeiul art. 191 Cod Administrativ.

În acest mod, ținând cont de faptul că, hotărîrea nr. 1-128/2019 a fost publicată pe pagina web oficială a Consiliului pe 20 noiembrie 2019, iar hotărîrea nr. 1-129/2019 publicată la data de 29 noiembrie 2019, se constată expirarea termenului legal prevăzut pentru contestarea acestora.

Consiliul Superior al Procurorilor, menționează faptul că, este relevantă jurisprudența degajată de către Curtea Constituțională privind examinarea admisibilității acțiunii în contencios administrativ.

Astfel, în Decizia nr.12 din 03.02.2020 Curtea Constituțională a reținut că „17. examinarea admisibilității după criteriul instituit de articolul 207 alin.(2) lit. d) din Codul administrativ constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de articolul 6 § 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Totodată, Curtea a menționat că stabilirea unor condiții de admisibilitate pentru introducerea acțiunilor în justiție nu constituie o încălcare a accesului liber la justiție. Liberul acces la justiție presupune accesul la mijloacele procedurale, prin care se înfăptuiește justiția și este competența exclusivă a legislatorului de a institui regulile de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești, așa cum prevede articolul 115 alin. (4) din Constituție (§19).

În același context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa că, accesul liber la justiție implică prin natura sa o reglementare din partea statului și poate fi supus unor limitări, atât timp cât nu este atinsă substanța dreptului.

De asemenea, Curtea Europeană a subliniat că dispozițiile legale referitoare la formalitățile și limitele de timp care trebuie îndeplinite pentru a introduce o acțiune sunt menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice.

Pe acest segment, Consiliul Superior al Procurorilor menționează că reclamantul a omis constatarea din §83 a Hotărârii nr.13 din 21 mai 2020 cu următorul conținut: „83. Curtea notează că potrivit prevederilor articolului 140 alin. (1) din Constituție, legile sau unele părți ale acestora devin nule din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că, textul, „din momentul adoptării hotărârii” din norma constituțională citată se referă la efectul *ex nunc* al hotărârii Curții Constituționale, fapt care presupune că acestea produc efecte pentru viitor (HCC nr. 5 din 25 februarie 2020, §141; HCC nr. 21 din 1 octombrie 2018, §§33 și 41). Reieșind din cele citate, Curtea reține că, constatarea din §82 *supra* nu afectează procedurile deja desfășurate pentru numirea Procurorului General în funcție și nu se aplică raporturile *ex ante* momentului intrării în vigoare a Hotărârii”.

Examinînd cererea de chemare în judecată, precum și înscrisurile anexate, instanța de judecată consideră că, pretinsa acțiune înaintată de către Serghei Perju, urmează a fi declarată inadmisibilă, din următoarele motive.

Conform art.191 alin. (3) Codul administrativ, Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Art.3 Cod administrativ, prevede că, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art.5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Dispozițiile legale enunțate *inter alia* instituie testul de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

Astfel, în cazul dat reclamantul a depus o acțiune în contestare actului administrativ defavorabil în conformitate cu prevederile art. art. 10 și 206 alin. (1) lit. a) Codul administrativ.

În esență scopul acțiunii în contestare constă în anularea unui act administrativ defavorabil, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane. Or, art. 206 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, indică că o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare).

Conform art. 10 alin.(1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 20 din Codul administrativ, prevede că, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Art. 207 alin. (2) lit. d) Cod administrativ, prevede că, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209.

Conform art. 209 alin.(1) și alin.(2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia, data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Relaționînd circumstanțele cauzei la normele precitate, instanța de judecată conchide că, Serghei Perju contestă hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr.1-129/2019 din 28 noiembrie 2019, cu omiterea termenului legal prevăzut de lege, depunînd acțiunea abia la 28 mai 2020.

În contextul celor supraamționate, instanța de judecată reține că, reclamantul urma să depună acțiunea în termen, sub sancțiunea declarării acțiunii inadmisibile.

Prin urmare, instanța de judecată nu poate reține la caz argumentele reclamantului precum că termenul de înaintare a acțiunii este respectat, fiind aplicabile dispozițiile art. 209 alin. (2) Cod administrativ, care prevăd pentru partea vătămata într-un drept al său de către autoritatea publică, un nou termen de atac și anume un an de la comunicare sau notificarea actului administrativ.

La acest capitol, instanța de judecată reține că, din conținutul hotărârilor emise de către Consiliul Superior al Procurorilor, se atestă condițiile prevăzute la art. 120, art. 124 Cod administrativ, fiind stipulat în textul hotărârilor precum că: „Hotărîrea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor (www.csp.md), directoriul Hotărîri”, și faptul că: „Hotărîrea *poate* fi contestată în temeiul art. 191 Cod administrativ. Or, art. 120 alin. (1) Cod administrativ, prevede că, un act administrativ individual emis sau confirmat în scris trebuie să cuprindă: numele/denumirea autorității publice care a emis actul administrativ; numele colaboratorului autorității publice care a emis actul administrative; numele destinatarului actului administrativ; data la care a fost emis actul administrativ; decizia luată (partea dispozitivă a actului administrativ; motivarea deciziei luate, inclusiv indicarea actelor normative pentru a căror punere în aplicare se emite actul administrativ; decizia cu privire la cheltuieli; informația cu privire la exercitarea căilor de atac; semnătura colaboratorului autorității publice care a emis actul administrativ. Iar, art. 124 lit. b) Cod administrativ, indică că, informația cu privire la exercitarea căilor de atac va conține date privind: a) calea de atac care urmează să fie înaintată; b) denumirea și adresa autorității publice sau ale instanței de judecată la care trebuie înaintată calea de atac; c) termenul pentru exercitarea căii de atac.

Așadar, instanța de judecată atestă că, hotărârile Consiliului Superior al Procurorilor au fost publicate, respectiv reclamantul, accesînd [saiul www.csp.md](http://www.csp.md), a cunoscut despre hotărârile emise la momentul publicării lor, astfel, fiind participant la concurs urma să dispună de diligența necesară în vederea cunoașterii despre rezultatul concursului și desemnarea cîștigătorului concursului. Însuși reclamantul prin acțiunea depusă invocă că, hotărîrea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 a fost plasată pe pagina web a Consiliului la data de 20 noiembrie 2019, iar hotărîrea nr.129/2019 din 28 noiembrie 2019, la data de 29 noiembrie 2019. Or, instanța de judecată reține că, respectarea de către părți a termenilor legali constituie o obligație pozitivă a părților și este chemată să asigure buna funcționare a justiției.

În acest context, instanța de judecată relevă și opinia Curții Europene a Drepturilor Omului, expusă în jurisprudența sa constantă, limitele de termen (prescripția) impuse în vederea apărării judiciare a drepturilor pretinse a fi lezate, sunt acceptabile în interesul unei bune administrări a justiției, urmărind un scop legitim de a asigura securitatea raporturilor juridice și protejarea persoanelor ce ar putea fi acuzate împotriva învinuirilor lipsite de actualitate (stale claim) susceptibile de a provoca dificultăți în eliminarea și preîntîmpinarea actelor de injustiție.

Întru susținerea opiniei sale, instanța de judecată invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Ponomoryov versus Ucraina, unde instanța europeană a constatat încălcarea principiului securității raporturilor juridice pentru simplul fapt că instanțele naționale au permis părții să depună un apel după o perioadă îndelungată de timp și după începerea executării hotărârii judecătorești, deși posibilitatea reînnoirii termenului nu este nelimitată din momentul ce părțile ar trebui să facă pași cu intervale rezonabile pentru a afla de situația procedurilor judiciare de care ei au cunoștință.

Având în vedere cele expuse mai sus, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acțiunea lui Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind contestarea hotărârilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr.1-129/2019 din 28 noiembrie 2019, urmează a fi declarată inadmisibilă din motivul omiterii termenului de contestare.

În acest context, în condițiile în care acțiunea în contencios administrativ nu întrunește condițiile procedurale pentru a fi apreciată ca fiind admisibilă instanța de judecată nu va purcede la examinarea și soluționarea cererii privind suspendarea hotărârilor contestate și examinarea fondului acțiunii, deoarece chestiunile de procedură, care guvernează accesul la justiție precedează fondul acțiunii în contencios.

Totodată, instanța ține să menționeze că declararea inadmisibilă a acțiunii exclude examinarea fondului cauzei de contencios administrativ atât din perspectiva circumstanțelor de fapt, cât și motivelor de drept.

În conformitate cu prevederile art.207 alin.(1) și alin.(2) lit. d) art.230 Cod Administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,

d i s p u n e :

Se declară inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de către Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor privind anularea hotărârilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr.1-129/2019 din 28 noiembrie 2019.

Se explică lui Serghei Perju că, declararea acțiunii inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ, exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Încheierea poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 15 zile de la notificarea ei, prin intermediul Curții de Apel Chișinău.

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc

Î N C H E I E R E
Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

27 iulie 2020

mun. Chișinău

Instanța compusă din:

Președintele completului, judecătorul Anatolie Minciuna

Judecători

Veronica Negru și Ecaterina Palanciuc

examinând din oficiu chestiunea cu privire la admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ înaintate de către Serghei Perju împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 28 mai 2020, Serghei Perju, a înaintat la Curtea de Apel Chișinău acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Superior al Procurorilor și Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea hotărîrilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020, nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2019, anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2020 acțiunea în contencios administrativ depusă de către Serghei Perju împotriva Consiliului Superior al Procurorilor, cu privire la anularea hotărîrilor nr. 1-128/2019 din 20 noiembrie 2020 și nr. 1-129/2019 din 28 noiembrie 2019, a fost declarată inadmisibilă în temeiul art.207 alin.(2) lit.d) Cod administrativ.

Examinînd admisibilitatea pretenției formulate împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019 din acțiunea depusă, precum și înscrisurile anexate, instanța de judecată consideră necesar de a-o transmite la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) instanța de contencios administrativ, competența căreia îi revine conform competenței jurisdicționale din următoarele considerente.

La 19 iulie 2018, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Codul administrativ, act legislativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova la 17 august 2018, nr.309-320.

Conform art.257 alin.(1) Cod administrativ, prezentul act legislativ a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

Art.191 al.(1) Cod administrativ, prevede că, cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(2) și (3), judecătoriile soluționează în fond toate acțiunile în contencios administrativ.

Iar alin.(2) și (3) art.191 Cod administrativ indică că, curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate. Curtea de apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, precum și acțiunile în contencios administrativ atribuite în competența sa prin Codul electoral.

Reieșind din normele citate raportate la pretențiile formulate în acțiunea depusă, se reține că, prin prisma Codului administrativ, Serghei Perju a depus acțiunea împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019, deci instanța de judecată conchide că examinarea pretenției date ține de competența Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), ca instanță de contencios administrativ și nicidecum de competența Curții de Apel Chișinău.

La acest capitol, instanța de judecată reține prevederile art.198 al.(2) Cod administrativ, care indică că, dacă constată că nu este competentă teritorial sau material, instanța de judecată transmite acțiunea în contencios administrativ instanței de judecată competente printr-o încheiere nesusceptibilă de recurs.

Avînd în vedere cele menționate mai sus și ținînd cont de obiectul și temeiul acțiunii, instanța de judecată consideră necesar de a transmite acțiunea și actele anexate depuse de către Serghei Perju împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019, la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani), instanța de contencios administrativ, competența jurisdicțională căreia îi revine de a examina prezenta acțiune, inclusiv și de a se expune referitor la admisibilitatea acțiunii, din motivul lipsei competenței jurisdicționale de examinare a acțiunii de către Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de contencios administrativ.

În conformitate cu art.198 al.(2), art.230 Cod administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ,

d i s p u n e:

Se transmite acțiunea și actele anexate depuse de către Serghei Perju împotriva Președintelui Republicii Moldova, Igor Dodon, cu privire la anularea decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1334 din 29 noiembrie 2019 spre examinare la Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) instanță de contencios administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecător

Veronica Negru

Judecător

Ecaterina Palanciuc